

Ю. В. Масюк,
к. е. н., професор,
професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-6339-3011>
Р. Е. Абібуллаєв,
аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Дніпровський державний аграрно-економічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-9981-5335>

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.21.206

ТЕХНОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Iu. Masiuk,
PhD. in Economics, Professor,
Professor of the Department of Finance, Banking and Insurance, Dnipro State Agrarian and Economic University
R. Abibullayev,
Postgraduate Student, Department of Finance, Banking and Insurance,
Dnipro State Agrarian and Economic University

TECHNOLOGICAL INNOVATIONS IN THE NATIONAL ECONOMY AND INNOVATIVE APPROACHES TO ENTERPRISE MANAGEMENT

У статті розглядаються сучасні технологічні інновації як ключовий чинник розвитку національної економіки та підвищення конкурентоспроможності підприємств. Аналізуються цифровізація, автоматизація, штучний інтелект, блокчейн та інші інноваційні рішення, що трансформують виробничі процеси, логістику та управління ресурсами. Особлива увага приділяється новим підходам до управління підприємствами, зокрема гнучким організаційним моделям, Agile-методологіям, цифровому менеджменту та використанню аналітики великих даних. Визначено ефект від впровадження технологічних інновацій для сталого економічного зростання, підвищення ефективності бізнесу та адаптації до глобальних викликів. Стаття буде корисною для науковців, управлінців та політиків, які прагнуть інтегрувати інновації в економічну стратегію країни.

This scientific article provides a comprehensive analysis of the impact of technological innovations on national economic development and the evolution of enterprise management practices. In the era of digital transformation, the integration of advanced technologies-such as artificial intelligence (AI), blockchain, big data analytics, cloud computing, and the Internet of Things (IoT) -has become a cornerstone of economic modernization and strategic business growth. These innovations are reshaping traditional economic structures, enabling the emergence of new industries, and redefining the competitive landscape across global markets. The article explores how technological

advancements contribute to increased productivity, efficiency, and sustainability in various sectors, including manufacturing, agriculture, finance, and services. It highlights the role of digital infrastructure, automation, and intelligent systems in optimizing resource allocation, reducing operational costs, and enhancing decision-making processes. Moreover, the study emphasizes the importance of innovation-driven policies and investment in research and development (R&D) as essential components of national economic resilience and long-term competitiveness.

A significant portion of the article is dedicated to examining innovative approaches to enterprise management. These include agile methodologies, lean management, digital leadership, and decentralized organizational models that foster flexibility, collaboration, and rapid adaptation to market changes. The integration of digital tools-such as enterprise resource planning (ERP) systems, customer relationship management (CRM) platforms, and data-driven performance analytics-enables businesses to streamline operations, personalize customer experiences, and respond proactively to emerging trends. The article also addresses the challenges associated with technological innovation, such as cybersecurity risks, digital inequality, workforce displacement, and the need for continuous upskilling. It advocates for inclusive innovation strategies that ensure equitable access to technology and promote human-centered design in digital transformation initiatives. Furthermore, the study underscores the role of government institutions, educational systems, and private sector partnerships in cultivating innovation ecosystems that support entrepreneurship, knowledge exchange, and sustainable development.

Through a multidisciplinary lens, the research offers strategic insights into how nations and enterprises can harness the potential of technological innovation to achieve economic growth, social progress, and environmental sustainability. It calls for a holistic approach to innovation management that aligns technological capabilities with organizational culture, stakeholder engagement, and ethical considerations. This article is intended for economists, business leaders, policymakers, and academic researchers who seek to understand the dynamic interplay between technology, economic policy, and enterprise strategy. It serves as a valuable resource for those aiming to navigate the complexities of digital transformation and implement forward-thinking solutions in an increasingly interconnected and competitive global economy.

Ключові слова: технологічні інновації, національна економіка, управління підприємствами, цифрова трансформація, інноваційні стратегії.

Key words: technological innovations, national economy, enterprise management, digital transformation, innovative strategies.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах глобалізації, цифрової трансформації та стрімкого технологічного прогресу національні економіки стикаються з необхідністю адаптації до нових викликів, що виникають у результаті впровадження інноваційних технологій. Традиційні моделі економічного розвитку та управління підприємствами поступово втрачають ефективність, оскільки не здатні забезпечити належну гнучкість, оперативність реагування та конкурентоспроможність у динамічному середовищі. Це зумовлює потребу в переосмисленні підходів до організації економічних процесів і управління бізнесом з урахуванням нових технологічних реалій. Багато країн і підприємств не мають чіткої стратегії інтеграції технологічних інновацій у національну економіку та корпоративне управління. Відсутність системного підходу до цифровізації, недо-

статний рівень інвестицій у наукові дослідження та розробки, слабка інноваційна культура, а також низький рівень технологічної грамотності серед управлінського персоналу стримують розвиток економіки та знижують ефективність управлінських рішень. Ця проблема тісно пов'язана з важливими науковими та практичними завданнями, зокрема з необхідністю розробки теоретичних моделей, які пояснюють механізми впливу технологічних інновацій на економічне зростання, формування практичних рекомендацій щодо впровадження інноваційних технологій у діяльність підприємств, створення інструментів оцінки ефективності інноваційних стратегій, визначення ролі державної політики у стимулюванні інноваційної активності, а також підготовки кадрів, здатних працювати в умовах цифрової економіки. Дослідження цієї проблеми має важливе значення для формування стратегічного бачення розвитку економіки, підвищення ефективності управління підприємствами та забезпечення сталого зростання в умовах технологічної революції.

Рис. 1. Стратегічні напрями інноваційного розвитку України

Джерело: сформовано на основі [7].

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Українські науковці останнім часом активно досліджують вплив цифровізації та інноваційного менеджменту на ефективність бізнесу в Україні. У наукових працях Оксани Сватюк і Володимира Магурчака [1] розглядаються процесний, системний і цифровий підходи до управління інноваціями в умовах нестабільної економіки. Автори акцентують увагу на адаптації бізнесу до викликів війни та цифрової трансформації. Йосип Ситник [2] у своїх роботах аналізує інноваційну активність промислових підприємств Львівщини та пропонує сценарії економічного розвитку регіону на основі SWOT-аналізу. Автор підкреслює важливість участі наукових установ у формуванні регіональної інноваційної політики. В наукових напрацюваннях Ніни Кара та Лілії Зинич [3] досліджується досвід іноземних компаній у впровадженні інноваційного менеджменту. Авторки розкривають взаємозв'язок між типами інновацій та управлінськими підходами, що дозволяє адаптувати міжнародні практики до українських реалій. Серед іноземних досліджень варто виділити дослідження авторів Xiangli Wan і Haidong Ding [4], у яких аналізується вплив державної підтримки цифрової економіки на інноваційну активність компаній у Китаї, демонструючи позитивний ефект субсидій на корпоративні інновації. У науковій статті Lola Redondo-Rodriguez, Diana C. Perez-Bustamante Yabar та Eloisa Diaz-Garrido [5] розглядається роль цифрового підприємництва як наслідку технологічних інновацій. Автори доводять, що цифрові стартапи сприяють економічному зростанню та створенню нових робочих місць. Збірник праць науковців Joao J. M. Ferreira, Sargio J. Teixeira та Hussain G. Rammal [6] містить низку емпіричних досліджень, присвячених впливу інновацій на міжнародну конкурентоспроможність бізнесу. У книзі розглядаються мікро-, мезо- та макрорівні впливу технологій на економічне

зростання. Дані публікації демонструють широкий спектр підходів до аналізу інноваційної діяльності, підтверджуючи актуальність теми та відкриваючи перспективи для подальших досліджень у сфері технологічного розвитку та управління.

ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою є всебічне дослідження впливу технологічних інновацій на розвиток національної економіки та трансформацію сучасних підходів до управління підприємствами. У центрі уваги — аналіз того, як цифрові технології, автоматизація, штучний інтелект, аналітика великих даних та інші інноваційні рішення змінюють економічні процеси, структуру ринку та управлінські моделі. Основне завдання полягає у виявленні ключових механізмів, через які технологічні новації сприяють підвищенню продуктивності, конкурентоспроможності та адаптивності підприємств в умовах нестабільного глобального середовища. У межах дослідження обґрунтовується необхідність впровадження інноваційних стратегій управління, що базуються на гнучкості, цифровій інтеграції та орієнтації на дані, а також розглядається роль державної політики, освітніх систем і бізнес-середовища у формуванні сприятливих умов для технологічного розвитку. Також передбачається розробка теоретичних засад і практичних рекомендацій щодо ефективного використання інновацій у підприємницькій діяльності та економічному плануванні. Особлива увага приділяється виявленню потенційних ризиків і бар'єрів, пов'язаних із цифровою трансформацією, та пошуку шляхів їх подолання з урахуванням соціальних, економічних і управлінських чинників.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Сучасний стан технологічного та інноваційного розвитку України характеризується поєднанням значного потенціалу та масштабних викликів, спричинених як глобальними тенденціями цифрової трансформації, так і наслідками повномасштабної війни РФ з Україною, що розпочалася у 2022 році. В умовах воєнних дій українська економіка зазнала суттєвих втрат у промисловому, науковому та виробничому секторах, проте одночасно продемонструвала високу здатність до адаптації, мобілізації інтелектуальних ресурсів та пошуку нових напрямів технологічного розвитку.

Попри руйнівний вплив війни, в Україні спостерігається активізація процесів цифровізації, зокрема у сферах державного управління, фінансів, освіти, оборонно-промислового комплексу та ІТ-сектору. Стратегія цифрового розвитку інновацій України до 2030 року передбачає розвиток 4 пріоритетних напрямів, що може стимулювати технологічне оновлення та експорт інноваційних продуктів. Стратегічні напрями інноваційного розвитку України спрямовані на формування цілісної системи, що забезпечує підвищення конкурентоспроможності національної економіки, стимулювання науково-технологічного прогресу та створення сприятливого середовища для впровадження інновацій. Одним із ключових напрямів є розвиток людського капіталу, який виступає основою для формування економіки

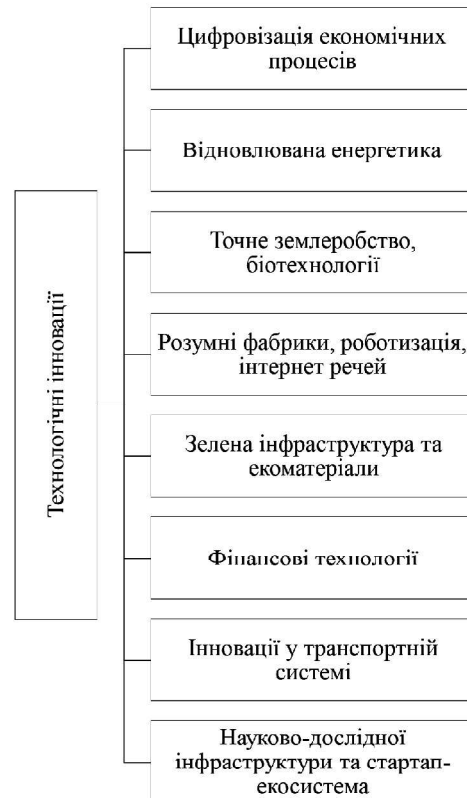
знань. Особлива увага приділяється модернізації системи освіти, підвищенню рівня цифрової грамотності, розвитку науково-дослідних компетенцій і підтримці талановитої молоді. Розвиток людського потенціалу сприяє формуванню покоління фахівців, здатних створювати та впроваджувати інноваційні рішення у різних сферах економіки (рис. 1) [7].

Важливим елементом інноваційного розвитку є побудова ефективної національної системи інновацій, що об'єднує наукові установи, університети, бізнес і державу в єдиний простір взаємодії. Така система має забезпечувати обмін знаннями, комерціалізацію наукових розробок і формування інноваційної інфраструктури, до якої належать технопарки, бізнес-інкубатори, венчурні фонди та центри трансферу технологій. Не менш значущим напрямом є економічне стимулювання інноваційної діяльності, яке передбачає запровадження податкових пільг, грантових програм, державного співфінансування науково-дослідних проектів і підтримку стартапів. Важливу роль у цьому процесі відіграє також державна політика галузевої підтримки інноваційної діяльності, що передбачає визначення пріоритетних секторів економіки — енергетики, оборони, агропромислового комплексу, машинобудування, IT-сфери та біотехнологій. Завдяки системним заходам держави у цих напрямках створюються умови для прискореного розвитку технологічного потенціалу країни, підвищення її стійкості до зовнішніх викликів і зміцнення позицій України на світовому інноваційному ринку [8].

Саме технологічні інновації стали одним із ключових чинників стійкості національної економіки, сприяючи формуванню нових бізнес-моделей, розвитку стартап-культури та розширенню міжнародного співробітництва у сфері високих технологій. Завдяки активному впровадженню технологічних інновацій (рис. 2) Україна має значний потенціал стати центром інновацій у Східній Європі, особливо якщо буде ефективно використовувати свої переваги — висококваліфікованих IT-спеціалістів, досвід цифровізації держави, прискорення технологічного розвитку під тиском війни.

Науково-дослідний потенціал країни, попри втрату частини інфраструктури, залишається вагомим основою для подальшого відновлення та модернізації економіки. Водночас важливою тенденцією є переорієнтація інноваційної діяльності на практичні потреби оборони, безпеки, енергетичної незалежності та відбудови критичної інфраструктури. Тож сучасний етап розвитку України позначається трансформацією інноваційної системи в напрямі забезпечення національної стійкості, технологічного суверенітету та інтеграції у європейський науково-технологічний простір.

Технологічні інновації справляють неабиякий вплив на сталий розвиток національної економіки України. Цифровізація економічних процесів, зокрема використання великих даних, штучного інтелекту та автоматизації, забезпечує ефективніше управління ресурсами, оптимізацію виробничих процесів і зниження витрат, що сприяє підвищенню продуктивності праці. Розвиток відновлюваної енергетики, такої як сонячна, вітрова чи біоенергія, зменшує залежність від імпортованих енергоре-

Рис. 2. Технологічні інновації в національній економіці

Джерело: сформовано на основі [8].

Таблиця 1. Вплив технологічних інновацій на сталий розвиток національної економіки

Технологічні інновації	Вплив на сталий розвиток національної економіки
Цифровізація економічних процесів (Big Data, штучний інтелект, автоматизація)	Підвищує ефективність управління ресурсами, оптимізує виробничі процеси, сприяє зниженню витрат і зростанню продуктивності праці
Розвиток відновлюваної енергетики (сонячна, вітрова, біоенергія)	Зменшує залежність від імпортованих енергоресурсів, скорочує викиди парникових газів, стимулює екологічно орієнтований бізнес і створює нові робочі місця
Інновації в аграрному секторі (точне землеробство, біотехнології)	Підвищують урожайність і якість продукції, знижують екологічне навантаження, забезпечують продовольчу безпеку та експортний потенціал країни
Індустрія 4.0 (розумні фабрики, роботизація, інтернет речей)	Сприяє модернізації промисловості, зростанню конкурентоспроможності продукції та підвищенню технологічного рівня економіки
Розвиток зеленої інфраструктури та екоматеріалів	Зменшує негативний вплив на довкілля, сприяє енергоефективності будівництва та стимулює сталий урбаністичний розвиток
Фінансові технології (FinTech, блокчейн)	Покращують доступ до фінансових послуг, підвищують прозорість операцій, сприяють розвитку малого та середнього бізнесу
Інновації у транспортній системі (електромобілі, смарт-транспорт)	Зменшують забруднення повітря, скорочують витрати на логістику, підвищують мобільність населення і товаропотоки
Розвиток науково-дослідної інфраструктури та стартап-екосистеми	Стимулює комерціалізацію знань, формує інноваційне середовище, підвищує інвестиційну привабливість національної економіки

Джерело: сформовано на основі [9].

Таблиця 2. Характеристика інноваційних підходів до управління підприємством

Інноваційні підходи до управління підприємством	Характеристика
Системний підхід	Розглядає підприємство як єдину взаємопов'язану систему, де ефективність залежить від узгодженої роботи всіх її елементів і процесів
Процесний підхід	Зосереджується на управлінні бізнес-процесами з метою їх оптимізації, підвищення якості, швидкості та результативності діяльності
Проектний підхід	Базується на реалізації управління через окремі проекти з чітко визначеними цілями, етапами, ресурсами та очікуваними результатами
Клієнтоорієнтований підхід	Орієнтований на задоволення потреб клієнтів, підвищення рівня сервісу та формування довгострокової лояльності споживачів
Інноваційно-технологічний підхід	Включає впровадження новітніх технологій, цифрових інструментів і технічних рішень для підвищення ефективності та конкурентоспроможності підприємства
Адаптивний підхід	Передбачає гнучкість у прийнятті рішень, швидке реагування на зміни зовнішнього середовища та здатність до саморегулювання
Креативний підхід	Підтримує розвиток творчого потенціалу працівників, стимулює пошук нових ідей, інноваційних продуктів і нестандартних управлінських рішень
Стратегічний підхід	Спрямований на довгострокове планування, формування конкурентних переваг та досягнення цілей сталого розвитку підприємства
Підхід на основі гнучких організаційних моделей	Передбачає побудову децентралізованих структур управління, що сприяють швидкому прийняттю рішень, автономності команд і підвищенню ефективності комунікації
Agile-методології	Орієнтовані на гнучке управління проектами через ітераційність, командну взаємодію та постійне вдосконалення процесів відповідно до змін ринку й потреб клієнтів
Цифровий менеджмент	Заснований на використанні цифрових технологій, платформ і інструментів для автоматизації управлінських процесів, моніторингу ефективності та прийняття рішень на основі даних
Використання аналітики великих даних (Big Data)	Дає змогу глибше розуміти поведінку клієнтів, прогнозувати ринкові тенденції, оптимізувати бізнес-процеси та приймати обґрунтовані управлінські рішення

Джерело: сформовано на основі [10—12].

сурсів, скорочує обсяги викидів парникових газів і створює робочі місця в екологічно орієнтованому бізнесі (табл. 1) [9].

Інновації в аграрному секторі, зокрема точне землеробство та біотехнології, сприяють підвищенню урожайності, якості сільськогосподарської продукції та зменшенню екологічного навантаження, забезпечуючи продовольчу безпеку країни й розширення експортного потенціалу. Концепція Індустрії 4.0, яка охоплює розумні фабрики, роботизацію та інтернет речей, стимулює модернізацію промисловості, зростання конкурентоспроможності продукції та технологічного рівня економіки. Важливу роль також відіграє розвиток зеленої інфраструктури та екоматеріалів, який зменшує негативний вплив на довкілля, підвищує енергоефективність у будівництві та сприяє сталому розвитку міст. Фінансові технології, такі як FinTech і блокчейн, розширюють доступ до фінансових послуг, підвищують прозорість операцій і підтримують розвиток малого та середнього бізнесу. Інновації у транспортній сфері, включно з електромобілями та системами смарт-транспорту, знижують рівень забруднення повітря, скорочу-

ють логістичні витрати й підвищують мобільність населення. Зрештою, розвиток науково-дослідної інфраструктури та стартап-екосистеми стимулює комерціалізацію знань, формує інноваційне середовище та підвищує інвестиційну привабливість національної економіки, забезпечуючи її конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі [10].

Інноваційні підходи до управління підприємством формують сучасну парадигму розвитку організацій, забезпечуючи їхню адаптивність, ефективність і конкурентоспроможність. Системний підхід розглядає підприємство як цілісну взаємопов'язану систему, у якій усі елементи впливають один на одного, тому управлінські рішення приймаються з урахуванням комплексного впливу на всі підсистеми. Процесний підхід орієнтується на управління бізнес-процесами з метою їх безперервного вдосконалення, оптимізації та підвищення ефективності діяльності (табл. 2).

Проектний підхід передбачає реалізацію управління через окремі проекти, кожен із яких має чітко визначені цілі, терміни, ресурси та очікувані результати, що дає змогу ефективно досягати стратегічних завдань. Клієнтоорієнтований підхід зосереджується на задоволенні потреб споживачів, покращенні якості обслуговування та формуванні довгострокових відносин із клієнтами, що підвищує рівень довіри й лояльності. Інноваційно-технологічний підхід ґрунтується на впровадженні новітніх технологій, цифрових рішень і технічних інновацій, спрямованих на підвищення продуктивності та конкурентоспроможності підприємства [11].

Адаптивний підхід вирізняється гнучкістю управління, здатністю підприємства швидко реагувати на зміни ринкових умов і знаходити ефективні рішення в умовах невизначеності. Креативний підхід стимулює розвиток творчого мислення персоналу, заохочує генерацію нових ідей, формування інноваційної корпоративної культури та пошук нестандартних рішень управлінських проблем. Стратегічний підхід орієнтований на довгострокове планування, визначення ключових пріоритетів розвитку та створення конкурентних переваг, що забезпечують сталий розвиток підприємства. У межах Agile-методологій управління здійснюється гнучко й ітераційно, із постійним зворотним зв'язком, залученням команди та швидкою адаптацією до змін зовнішнього середовища й потреб клієнтів.

Цифровий менеджмент базується на використанні сучасних цифрових платформ, технологій та інструментів автоматизації, що дозволяє оптимізувати управлінські процеси, моніторити ефективність у реальному часі та приймати рішення на основі достовірних даних. Використання аналітики великих даних забезпечує підприємству можливість глибоко аналізувати ринкові тенденції, прогнозувати поведінку споживачів, виявляти потенційні ризики та фор-

мувати обґрунтовані управлінські рішення, спрямовані на підвищення ефективності діяльності й сталою розвитку.

Таким чином, інноваційні підходи до управління підприємствами стають ключовим чинником їхньої конкурентоспроможності та стійкого розвитку в умовах динамічного й непередбачуваного ринкового середовища. Вони забезпечують не лише підвищення ефективності управлінських процесів, а й створюють умови для гнучкого реагування на зовнішні виклики, активного використання технологічних можливостей і формування інноваційної корпоративної культури. Сучасне управління дедалі більше базується на цифровізації, застосуванні аналітики великих даних, гнучких організаційних моделях і методологіях типу Agile, що дозволяє підприємствам адаптуватися до змін, підвищувати продуктивність і швидше впроваджувати нові рішення. Водночас ефективність інноваційних підходів залежить від готовності керівництва до трансформацій, рівня компетентності персоналу та здатності організації інтегрувати технологічні інструменти у стратегічні цілі. Впровадження інноваційних моделей управління не є лише модною тенденцією, а необхідною умовою довгострокового успіху. Підприємства, які активно використовують сучасні управлінські технології, стають більш гнучкими, клієнтоорієнтованими та ефективними, що забезпечує їм стабільне зростання й провідні позиції в умовах глобальної економіки знань [12].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження встановлено, що технологічні інновації відіграють ключову роль у розвитку національної економіки та трансформації управлінських підходів на підприємствах. Їхнє впровадження сприяє підвищенню ефективності виробничих процесів, оптимізації ресурсного забезпечення, покращенню якості управлінських рішень і зміцненню конкурентних позицій на внутрішньому та зовнішньому ринках. Водночас цифровізація та інноваційні управлінські моделі створюють нові можливості для розвитку підприємництва, формування гнучких організаційних структур і забезпечення стійкості бізнесу в умовах нестабільного середовища.

Подальші наукові розвідки у цьому напрямі мають зосередитися на глибшому аналізі взаємозв'язку між технологічними змінами та соціально-економічними процесами, розробці адаптивних моделей управління в умовах цифрової економіки, а також на вивченні впливу інновацій на зайнятість, освітні потреби та трансформацію ринку праці. Особливої уваги потребує дослідження механізмів інтеграції інновацій у малий і середній бізнес, а також оцінка ефективності державної політики у сфері підтримки технологічного розвитку. Розширення емпіричної бази, порівняльний аналіз міжнародного досвіду та міждисциплінарний підхід дозволять сформувати більш цілісне бачення перспектив інноваційного оновлення економіки та управління підприємствами.

Література:

1. Святюк О., Магурчак В. Управління інноваційними проектами підприємства та оптимізація бізнес-процесів на основі цифровізації праці. Соціально-економічні проблеми сучасного управління. 2025. № 7. С. 247—255. URL: <https://science.lpnu.ua/uk/smeu/vsi-vypusky/vypusk-7-nomer-1-2025/upravlinnya-innovatsiynymy-proyektamy-pidpriyemstva-ta>
2. Ситник Йо. Формування механізму стимулювання інноваційно-технологічного розвитку на регіональному рівні. Проблеми економіки та управління. 2022. № 6. С. 163—174. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2022/oct/28861/vse-nove1-165-1761.pdf>
3. Капа Н., Зинич Л. Особливості інноваційного менеджменту в діяльності міжнародних компаній. Менеджмент та підприємництво в Україні. 2021. № 2 (6). URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2021/nov/25480/nzmened-40-46.pdf>
4. Wan X., Ding H. Can government subsidies for the digital economy promote corporate innovation? *European Journal of Innovation Management*. 2025. Vol. 28 (7), pp. 2995—3023. URL: <https://www.emerald.com/efim/article-abstract/28/7/2995/1250082/Can-government-subsidies-for-the-digital-economy?redirectedFrom=fulltext>
5. Redondo-Rodriguez L., Perez-Bustamante D., Diaz-Garrido E. Impact of technological innovation on digital entrepreneurship and the effects on the economy. *International Entrepreneurship and Management Journal*. 2023. Vol. 19. pp 1501—1526. URL: <https://link.springer.com/article/10.1007/s11365-023-00873-2>
6. Joao J. M. Ferreira, Sergio J. Teixeira, Hussain G. Rammal. *Technological Innovation and International Competitiveness for Business Growth: Challenges and Opportunities*. Springer. 2021. URL: <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-51995-7>
7. Стратегія цифрового розвитку інновацій до 2030 року. WINWIN. URL: https://winwin.gov.ua/assets/files/WINWIN_%D0%9E%D1%81%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0%20%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%B5-%D0%BD%D1%82%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F.pdf?v=1
8. Глобальна інноваційна візія України 2030. WINWIN. URL: <https://winwin.gov.ua/>
9. Kunitska-Iliash, M., Hrymak, O., Dubyna, M., Berizivskyi, Y., & Zbarska, A. (2022). Innovation— and Technology-Driven Development of Economy: Strategic Imperatives for Realizing Regional Development Capacity. *Science and Innovation*, 18 (4), 41—54. <https://doi.org/10.15407/scine.18.04.041>
10. Беженар І. Інноваційний розвиток та технологічна модернізація економіки України. Проблеми і перспективи інноваційного розвитку економіки в контексті інтеграції України в Європейський науково-інноваційний простір: матеріали XXVI Міжнародної науково-практичної конференції, Київ, 15 травня 2025 р. DOI: 10.5281/zenodo.15622823
11. Халіна О., Сидоренко Я. Інноваційні підходи до підвищення ефективності управлінських рішень в умовах невизначеності. *Економіка та суспільство*. 2025. № 71. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-24>

12. Ігнатюк В. В., Навроцька Т. А., Гончар Т. М., Цюман Є. С. Менеджмент організації: теоретичні основи та інноваційні підходи до управління. Актуальні питання економічних наук. 2025. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14759520>

13. Hudym, K., & Khalatur, S. (2016). Systematisation and analysis of MNCs' models of conduct for entering the national agrarian markets. *Economic Annals-XXI*, 159 (5—6), 34—37. <https://doi.org/10.21003/ea.V159-07>

14. Khalatur, S.M. (2017). Important provisions for the development of agriculture of Ukraine. *Baltic Journal of Economic Studies*, 3 (2), 147—154. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2017-3-2-147-154>

15. Zhylenko, K.M., Khalatur, S.M., Pavlenko, O.P., & Pavlenko, O.S. (2022). Formation of macroeconomic indicators under the influence of MICE-tourism. *Academy review*, 2 (57), 249—266. <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2022-2-57-19>

16. Khalatur S., Dovgal O., Karamushka O., Brovko L., Vodolazska O. (2024). Innovative trends of financial engineering to the way of digital economy. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, vol. 6 (59), 136—150. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.59.2024.4508>

References:

1. Svatyuk, O. and Mahurchak, V. (2025), "Management of enterprise innovation projects and optimization of business processes based on labor digitalization". *Sotsialno-ekonomichni problemy suchasnoho upravlinnia*, Vol. 7, pp 247—255. available at: <https://science.lpnu.ua/uk/smeu/vsi-vypusky/vypusk-7-nomer-1-2025/upravlinnya-innovatsiynymy-proyektamy-pidpryyemstva>. (Accessed 18 October 2025).

2. Sytnyk, Yo. (2022), "Formation of a mechanism for stimulating innovation and technological development at the regional level", *Problemy ekonomiky ta upravlinnia*, Vol. 6, pp 163—174. available at: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2022/oct/28861/vsenove1-165-1761.pdf>. (Accessed 18 October 2025).

3. Kara, N. and Zynych, L. (2021), "Features of innovation management in international companies' activities", *Menedzhment ta pidpryyemnytstvo v Ukraini*, Vol. 2 (6), available at: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2021/nov/25480/nzmened-40-46.pdf>. Accessed 17 October 2025).

4. Wan, X. and Ding, N. (2025), "Can government subsidies for the digital economy promote corporate innovation?", *European Journal of Innovation Management*, Vol. 28 (7), pp 2995-3023. available at: <https://www.emerald.com/ejim/article-abstract/28/7/2995/1250082>. (Accessed 17 October 2025).

5. Redondo-Rodriguez, L., Perez-Bustamante, D. and Diaz-Garrido, E. (2023), "Impact of technological innovation on digital entrepreneurship and the effects on the economy", *International Entrepreneurship and Management Journal*, Vol. 19, pp 1501-1526. available at: <https://link.springer.com/article/10.1007/s11365-023-00873-2> (Accessed 22 October 2025).

6. Ferreira, J. J. M., Teixeira, S. J. and Rammal, H. G. (2021), *Technological Innovation and International Competitiveness for Business Growth: Challenges and*

Opportunities, Springer International Publishing, available at: <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-030-51995-7> (Accessed 19 October 2025).

7. WINWIN (2025), "Strategy for Digital Innovation Development until 2030", available at: https://winwin.gov.ua/assets/files/WINWIN_%D0%9E%D1%81-%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%B0%20%D0%BF%D1%80%D0%B5%D0%B7%D0%B5%D0%BD%D1%82%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F.pdf?v=1 (Accessed 19 October 2025).

8. WINWIN (2025), "Global Innovation Vision of Ukraine 2030", available at: <https://winwin.gov.ua/> (Accessed 19 October 2025).

9. Kynytska-Iliash, M., Hrymak, O., Dubyna, M., Berezivskyi, Y., & Zbarska, A. (2022). "Innovation— and Technology-Driven Development of Economy: Strategic Imperatives for Realizing Regional Development Capacity", *Science and Innovation*, vol. 18 (4), pp 41—54. <https://doi.org/10.15407/scine18.04.041>.

10. Bezhenar, I. (2025), "Innovative development and technological modernization of Ukraine's economy", *Problemy i perspektyvy innovatsiynoho rozvytku ekonomiky v konteksti intehtatsii Ukrainy v Yevropeyskyi naukovo-innovatsiynyi prostir: materialy XXVI Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii [Problems and prospects of innovative economic development in the context of Ukraine's integration into the European Scientific and Innovative Space: materials of the XXVI International Scientific and Practical Conference]*, Kyiv, Ukraine, available at: [10.5281/zenodo.15622823](https://zenodo.org/record/15622823) (Accessed 23 October 2025).

11. Khalina, O. and Sydorenko, Ya. (2025), "Innovative approaches to improving managerial decision-making efficiency under uncertainty", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 71. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-24>.

12. Ihnatiuk, V. V., Navrotska, T. A., Honchar, T. M. and Tsiuman, Ye. S. (2025), "Organization management: theoretical foundations and innovative management approaches", *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk*. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14759520>.

13. Hudym, K. and Khalatur, S. (2016), "Systematisation and analysis of MNCs' models of conduct for entering the national agrarian markets", *Economic Annals-XXI*, vol. 159 (5—6), pp. 34—37. <https://doi.org/10.21003/ea.V159-07>.

14. Khalatur, S.M. (2017), "Important provisions for the development of agriculture of Ukraine", *Baltic Journal of Economic Studies*, vol. 3 (2), pp. 147—154. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2017-3-2-147-154>.

15. Zhylenko, K.M., Khalatur, S.M., Pavlenko, O.P. and Pavlenko, O.S. (2022), "Formation of macroeconomic indicators under the influence of MICE-tourism", *Academy review*, vol. 2 (57), pp. 249—266. <https://doi.org/10.32342/2074-5354-2022-2-57-19>.

16. Khalatur, S., Dovgal, O., Karamushka, O., Brovko, L. and Vodolazska, O. (2024). "Innovative trends of financial engineering to the way of digital economy", *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, vol. 6 (59), pp. 136—150. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.6.59.2024.4508>.

Стаття надійшла до редакції 28.10.2025 р.